

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag:

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 57, fremsættelsen i tidenden sp. 62).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Heising: Jeg kan kort på mit partis vegne anbefale fremme af det foreliggende lovforslag. Vi har den opfattelse, at forholdene på markedet for brugte biler i det væsentlige er, ganske som de var for et år siden, og at forudsætningerne for bibeholdelse af en lovgivning på dette område derfor stadig er tilstede. Fra vor side vil vi anbefale og selv medvirke til hurtig fremme af lovforslaget.

Holmberg: Da det ærede medlem hr. From er forhindret i at være tilstede, skal jeg på mit partis vegne fremsætte nogle enkelte betragtninger med hensyn til det foreliggende lovforslag.

Denne lov om forlængelse af lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer er jo ved at være en gammel kending, og det havde egentlig været ønskeligt, om landets økonomiske stilling havde muliggjort fri bilimport uden tillæg. Men som forholdene har formet sig det sidste par år, erkender vi, at det ikke kan lade sig gøre i øjeblikket. Jeg tror også, det er nødvendigt med denne lov, så længe vi har tildelingsvogne, men spørgsmålet er for mit parti, om der ikke bliver givet så få indkøbstilladelser, at vi måske kunne undvære både automobilfordelingsnævn og auktioner m. v. Det fremgår jo ikke af den skriftlige fremsættelse, hvor mange vogne der er givet indkøbstilladelse til; det fremgår derimod, hvor mange vogne der har været undergivet salgsklausul og er solgt, men det er jo ikke det samme.

Nu kunne jeg godt spørge den højtærede handelsminister, hvor mange indkøbstilladelser der er givet det sidste år, og iøvrigt

efter hvilke retningslinier der gås frem ved tildeling af nye vogne o. s. v.; men jeg vil tro, at disse spørgsmål bedre egner sig til en kort udvalgsbehandling. Jeg vil derfor på mit partis vegne anbefale en sådan, for at vi kan få klaret de ting, som jeg her har nævnt, og vi er så villige til hurtigt at tage stilling til forslaget.

Poul Claussen: På mit partis vegne kan jeg tilsige en hurtig og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Kirkegaard: Både af den skriftlige fremsættelse og af de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, fremgår det, at der ikke i det sidste år er sket nogen afgørende ændring i de forhold, som omfattes af loven. Jeg kan derfor på mit partis vegne tilsige en saglig og velvillig behandling af lovforslaget. Jeg mener dog ligesom det ærede medlem hr. Holmberg, at det, inden en endelig afgørelse træffes, kunne være ganske nyttigt at få forskellige spørgsmål besvaret i et udvalg.

Tholstrup: Da den udemokratiske automobilordning stadig opretholdes, og da tildelingerne må opfattes som særrettigheder, må det anses for rimeligt at forlænge loven; det er jo kun dem, der får særfordelene, der skal betale for dem. For de gamle vogne opnås den høje pris kun, fordi de nye er kunstigt fordyret. Den rette løsning må være at fjerne de kunstige fordyrelser, og hermed mener jeg principielt det, der betales mere i motorskatter, end der går til vejformål.

Også i denne lov anvendes det snart noget komiske udtryk: pengene indgår i vejfonden. Skal dette have nogen mening, skal pengene bindes på en sådan måde, at finansministre ikke kan få fat i dem, således som vort parti har foreslået det ved tidligere lejligheder. Hvis der her i salen er flertal for, at begrebet „vejfonden“ skal opfattes alvorligt og ikke som blå i øjnene på motorfolkene, bør der i loven indsættes en paragraf om binding af pengene. Det udvalg, der er tale om, får vi næppe plads i, men det kan være, udvalget kan drøfte den tanke, jeg her er fremkommet med. Såfremt der ikke skulle komme et forslag i så henseende fra udvalget, må vi tage forbehold